

Eerste zondag van de advent A

Rom. 13, 11-14

In het evangelie van vandaag wordt duidelijk gesproken over de deurwachter die onmiddellijk klaar moet staan om de deur te openen. Wel, die deurwachter zijn wij. Jezus wil ons leven binnentreden, en Hij verwacht van ons dat wij steeds met zijn wederkomst rekening houden, dat wij dag na dag uitzien naar Hem. Daarom vermaant Hij ons: “ Wees waakzaam, want gij weet niet wanneer het ogenblik daar is.”

Advent is een tijd van waakzaamheid, als het oorlog is, of een bedreiging van terrorist, begrijpt iedereen wat je met waakzaamheid bedoelt. Als er een geweldige storm is voorspeld dan snap je het ook. Als er een serie inbraken is geweest en de politie doet een oproep, dan begrijp je wat er wordt bedoeld met: ”Weest waakzaam.”

Maar wat betekent het voor ons, in deze tijd?

Het gaat niet om de gewone waakzaamheid. Die vind Jezus vanzelfsprekend. De Herder die waakt over zijn kudde, een moeder die waakt over haar kinderen, een verpleegkundige wakend over de zieke, een moederdier dat waakt over haar jongen, je bent waakzaam tegen dieven, waakzaam vanwege je bezittingen. Dat is allemaal gewoon, dat neemt Jezus als vertrekpunt. Maar bij Hem gaat het om een andere waakzaamheid.

We vieren de eerste zondag van de advent. Vier zondagen krijgen we om ons weer bewust te worden van zijn komst in onze wereld, om ons opnieuw bewust te worden van het nieuwe dat Hij gebracht heeft, bewust te worden van de taken die Hij u en mij gegeven heeft.

Christenen moeten gehoor geven aan de oproep van de Heer: ”Weest waakzaam.” En laten we dan bidden: Maranatha: kom, Heer, kom spoedig. Maar let wel: hij komt in de mensen rondom ons: de Heer komt niet als we de minsten der zijnen in de kou laten staan. Dat is het geheim van de menswording van God. Wij ontmoeten Hem in de mens die ons nabij is. Amen.

Pater Alexis